

[Annelise Gottfredsen]

ne. Det er vel næppe en beskyttelse af denne art, man har ønsket for den svage forbruger.

Vi har derfor stillet forslag om, at § 7 – og som konsekvens heraf tillige § 10, stk. 2 – helt skal udgå. Med disse ændringsforslag kan vi anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Mimi Jakobsen (CD):

Når jeg på CDs vegne har stillet ændringsforslag med hensyn til morarentens størrelse, som vi foreslår skal være diskontoen plus 3 pct., skyldes det, at vi på den ene side er enig i, at det er ønskværdigt, at man nærmer morarenten til kassekreditrenten, men at der på den anden side må ligge en tilskyndelse for den erhvervsdrivende til hurtigst muligt at inddrive det skyldige beløb. Man undgår derved, at en skyldner pludselig opkræves et beløb, hvori der indgår tilskrevne renter for en længere periode. Jeg skal derfor anbefale, at man stemmer for vort ændringsforslag om at fastsætte morarenten til diskontoen plus 3 pct. Dog må jeg naturligvis som andre forbeholde mig ret til, hvis der fremkommer nye oplysninger under udvalgsarbejdet, at tage en ændret stilling ved tredje behandling.

Hjortlund Christensen (DR):

Vedrørende ændringsforslagene kan vi stemme for nr. 1, imod nr. 2 og 3, for nr. 4 og imod nr. 5 og 6. Jeg vil gerne ganske kort begrunde retsforbundets holdning.

Intentionerne bag denne lovgivning har jo forskelligt sigte. Vore intentioner er at skabe ro og beskytte både købere og sælgere. Hele renteproblematikken, som beror på vores kæmperente højder i aftaler og uden for aftaler, har vi ingen lyst til at beskytte, hvorfor vi vil stemme for lovforslaget og håbe på, at en vis ro og orden omkring rentekravene, som ofte går op til 36 pct. p. a., vil kræve en vis seriøs behandling fremover fra sælgers side.

De seriøse firmaer får meget begrænsede problemer i forbindelse med loven. Det er i øvrigt mit håb, at den hæmningsløse kreditgivning kan mindskes i forbindelse med denne lovgivning. Juridiske afgørelser giver i øvrigt anledning til, at sælgeren kun tilkendes 6 pct. p. a., og beskyttelsen vil således være til gensidig fordel for både køber og sælger.

Justitsministeren (Erling Jensen):

Som svar på de rejste spørgsmål skal jeg da gerne medgive – hvad jeg også har gjort under udvalgsarbejdet – de mindretal, der har foreslået, at morarenten forhøjes, at kassekreditrenten *for tiden* i de fleste pengeinstitutter er 1–2 pct. højere end lovforslagets rente på diskontoen plus 2 pct. Baggrunden for denne forskel er, at kassekreditrenten og diskontoen i modsætning til normalt ikke har svinget i samme takt inden for det sidste års tid.

Ser man på kassekreditrenten over en længere periode, viser det sig imidlertid, at den fra 1960 og helt frem til udgangen af 1976 – bortset fra én enkelt, meget kort afbrydelse – har svaret nogenlunde til diskontoen plus de 2 pct., der er lovforslagets indhold. Jeg mener derfor fortsat, at der er grund til, når der skal anlægges en langsigtet betragtning, at kunne regne med, at fordringshaverens rentetab vil ligge på et niveau, der svarer nogenlunde til diskontoen plus de 2 pct.

Det er rigtigt, at jeg i fremsættelsestalen og under førstebehandlingen gav udtryk for, at jeg godt nok var klar over, at der var delte meninger om berettigelsen af § 7 i lovforslaget, og at argumenterne for og imod denne bestemmelse måtte efterprøves nærmere under behandlingen i udvalget. Som det også er sagt fra oppositionsside, har behandlingen af § 7 i udvalget været særdeles grundig. Der er imidlertid ikke under udvalgsarbejdet kommet noget frem, som har ændret min positive holdning til § 7, og der er ikke kommet nogen alternativer til en forbrugerbeskyttelse frem overhovedet. Jeg ved godt, at udvalgets flertal ikke er blevet overbevist, men jeg håber alligevel, at det er lykkedes at finde bredere forståelse for det hensyn til forbrugerbeskyttelsen, der begrundes § 7, og for, at en del af de argumenter, der oprindeligt blev anført mod reglen, ikke er holdbare.

Hr. Anders Andersen talte i sit indlæg om forhandlingsvilje og forhandlingsduelighed. Jeg vil godt have lov at sige, at jeg synes, det udspil, hr. Anders Andersen og de partier, han her repræsenterer, er kommet med, ikke har båret præg af denne forhandlingsduelighed.

Hermed sluttede forhandlingen.